

Peter Duetoft (CD):

»Madsminkedirektivet« er godt for Danmark. Det kan godt være, at vi gerne vil gøre tingene bedre – jeg støtter da også statsministerens ønske om at bruge miljøgarantien – men grundlæggende er det rigtigt i det indre marked at få et direktiv på dette område. Jeg synes, det er tankevækkende, hvad hr. Gade sagde, og jeg er meget enig med hr. Gade, nemlig at det indre marked naturligvis må føre til, at man er nødt til at lave direktiver på dette område.

Jeg synes, at den debat, der har været i dag, har været med til at forplumre vandene i den forstand, at det ude i de tusinde små hjem kan opfattes, som om direktivet generelt er dårligt. Og jeg tror faktisk, at et flertal herinde mener, at det er et nødvendigt direktiv. Derfor synes jeg også, det er synd, hvis den eftersmag, der kommer af denne debat, skulle være, at Den Europæiske Unions miljøpolitik i virkeligheden enten er overflødig eller skadelig, for det er vel stadig væk sådan, at et af de områder, der er allervigtigst for os for at være med i Den Europæiske Union, netop er miljøområdet.

Vi kunne da godt drømme om, at der var ingen regler og ingen regler for Danmark, og dermed kunne vi gøre helt, hvad vi selv ville. Der er jo bare den hage ved det synspunkt, at så kan alle de andre også gøre, hvad de selv vil. Og så har vi altså et problem i det indre marked. Omvendt kan vi så sats på nogle fælles regler. De fælles regler kan måske godt drille os på nogle enkeltområder, men jeg tror stadig væk på, at det i det samlede regnskab er en fordel for det samlede miljø i Europa, at der kommer nogle fælles regler, som alle er nødt til at følge; i alt fald er det forudsætningen for, at det indre marked kan komme til at fungere på en fornuftig måde.

Jeg er også enig i i denne sag at følge regeringen, for så vidt angår miljøgarantien. Men da det nu er en principdiskussion, vi har – selv om man af og til kan tvivle på det – vil jeg bare i stilfærdighed sige, at vi selvfølgelig for hver gang skal overveje, om miljøgarantien skal bruges – for den skal selvfølgelig bruges med omtanke. Hvis den altid bruges, og hvis vi altid presser på for nøjagtig at få den model, som Danmark står for, så ødelægger vi vores troværdighed i EU. Vi kan ikke stille os op som et forurettet barn og sige, at vi vil have det, nøjag-

tig som vi vil, hver eneste gang. Derfor kan det godt være, at vi i situationer, hvor nogle partier måske spiller på dette med, at nu ødelægger vi så og så meget, og nu gør vi det ene og det andet, ret køligt må overveje: Er prisen ved at gå enegang ikke for høj?

Jeg synes, regeringen har valgt den rigtige linje i denne sag. Jeg synes, det har været rigtigt at blive ved bordet, og det har været rigtigt at forsøge at få indflydelse; men jeg tror ikke, der er mange i de andre lande, der ikke er klar over, at når vi kommer frem til målstregen, så er der enten sket ændringer i det direktiv, eller også har vi miljøgarantien.

Nærhedsprincippet har også været nævnt i dag, og jeg skal dér i stilfærdighed bare sige, at den diskussion jo er rimelig farlig. Den er farlig, fordi der findes europæiske lande, der faktisk ønsker at lade miljøet omfatte af nærhedsprincippet. Jeg vil nødigt have englænderne til at sidde og definere nærhedsprincippet. Jeg er ret sikker på, at den miljødiskussion, der ville komme ud af det, er lidt speciel, og derfor tror jeg også, at vi i denne sammenhæng skal passe lidt på, hvor meget vi i argumentationen kobler ting som denne her sammen med nærhed.

Vi skal vel også vænne os til, at Den Europæiske Union faktisk er politik, at man faktisk kan risikere at blive stemt ned, og at man må kæmpe videre. Vi har vel valgt mellem et vtopræget fællesskab, der bliver stagnerende, og som ikke kommer til at fungere, eller en europæisk union, der er et politisk selskab, hvor vi ikke vinder hver gang, ligesom vi ikke alle sammen vinder hver gang her i Folketinget.

Jeg vil også gerne sige, at for CD gør det lidt ondt en gang imellem med den undertone, der af og til ligger i debatten, af, at andre nok ikke vil så meget miljø som os, og at de eneste, der i virkeligheden har fundet de vises sten omkring miljøet, det er Danmark og danskerne. Jeg tror faktisk, at Danmark ikke står alene i disse sager, og at vi i en lang række sager har både Europa-Parlamentet og andre lande med os i ønsket om et fælles bedre miljø i Europa; faktisk er de andre lande jo også lidt optaget af, hvordan deres borgere har det, og at sundheden er høj. Og derfor mener jeg nok, vi skal passe lidt på en gang imellem i den selvovervurdering, der er med, at det kun er os, der kan finde ud af tingene.